

საქმე # 140100118002347281

საქმე №1/92-18

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი

საქართველოს სახელით

“ 04 “ ივლისი, 2018 წელი
გორი

ქ.

გორის რაიონული სასამართლოს
მოსამართლე ნიკოლოზ მარსაგიშვილმა

დ---- კარელიძის მდივნობით,
სახელმწიფო ბრალმძებლების - გ----- ზუბიაშვილისა და ბარბარა
ჩხეიძის,
ბრალდებულის ინტერესების დამცველი ადვოკატის - ქეთევან გაგოევის,
ბრალდებულ ა----- ქ-----ის

მონაწილეობით, არსებითი განხილვის ღია სასამართლო სხდომაზე განიხილა
სისხლის სამართლის საქმე, ბრალდების გამო:

ა----- უ-----ს-ძე ქ-----ის (დაბადებული 1-8-
წლის 1- აგვისტოს, საქართველოს მოქალაქე, პ/ნ 5-----
-----, საშუალო განათლების მქონე, ნასამართლევი,
რეგისტრირებული და ფაქტობრივად მცხოვრები
გორის რაიონის სოფელ ა----ში) მიმართ, რომელსაც
ბრალი ედება საქართველოს სისხლის სამართლის
კოდექსის 177-ე მუხლის მე-3 ნაწილის “ბ” და “გ”
ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულის
ჩა-დენაში.

ა ღ წ ე რ ი ლ ო ბ ი თ - ს ა მ ო ტ ი ვ ა ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი :

2018 წლის 05 თებერვალს, შინაგან საქმეთა სამინისტროს გორის რაიონული
სამმართველოს მე-4 განყოფილებაში გამოძიება დაიწყო სისხლის
სამართლის №011050218006 საქმეზე, გორის რაიონის სოფელ ა----ში მდებარე
ი---- შ-----ს სააგარაკე ბინიდან ტელევიზორის ქურდობის ფაქტზე,
საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 177-ე მუხლის მე-3 ნაწილის “გ”

ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ნიშნებით.

ა----- ქ-----ი ბრალდებულად დაკავებულ იქნა 2018 წლის 06 თებერვალს, 03 საათსა და 10 წუთზე. 2018 წლის 07 თებერვალს მას წარედგინა ბრალდება საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 177-ე მუხლის მე-3 ნაწილის “ბ” და “გ” ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და გორის რაიონული სასამართლოს მოსამართლის 2018 წლის 08 თებერვლის განჩინებით, აღკვეთის ღონისძიების სახედ შეერჩა პატიმრობა.

ბრალდების შესახებ დადგენილებისა და სისხლის სამართლის საქმის მასალების მიხედვით, ა----- ქ-----ს ბრალი ედება მასში, რომ მან ჩაიდინა **ქურდობა, ესე იგი -სხვისი მოძრავი ნივთის ფარული დაუფლება მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, არაერთგზის, ბინაში უკანონო შეღწევით**, რაც გამოიხატა შემდეგ გარემოებებში:

ა----- ქ-----მა, რომელიც მცხეთის რაიონული სასამართლოს 2016 წლის 02 თებერვლის განაჩენით მსჯავრდებულია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 177-ე მუხლის მე-3 ნაწილის “ა” და “გ” ქვეპუნქტებით ჩადენილი დანაშაულისათვის და, ამ განაჩენის საფუძველზე, აღრიცხავზე იმყოფება ქალაქ თბილისის პრობაციის ბიუროში, კვლავ ჩაიდინა ახალი დანაშაული. კერძოდ, 2018 წლის 03 თებერვალს, ღამის საათებში, დაკეტილ კარზე ფიზიკური ზემოქმედების გზით მან უკანონოდ შეაღწია გორის რაიონის სოფელ ა----ში მდებარე ი---- შ-----ს სააგარაკე ბინის მეორე სართულის ოთახში და მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით დაეუფლა ი---- შ-----ს კუთვნილ “star-ის” ფირმის ტელევიზორს, რითაც დაზარალებულს მიაყენა 40 (ორმოცი) ლარის ზიანი. ი---- შ-----ს სააგარაკე ბინიდან მოპარული ტელევიზორი ამოღებულ იქნა 2018 წლის 06 თებერვალს, გორის რაიონის სოფელ ა----ში, შინაგან საქმეთა სამინისტროს გორის რაიონული სამმართველოს პოლიციის მე-2 განყოფილების თანამშრომლების მიერ, ა----- ქ-----ის საცხოვრებელი სახლის ჩხრეკისას.

დასკვნითი სიტყვის წარდგენისას ბრალდების მხარის წარმომადგენლებმა აღნიშნეს, რომ ა----- ქ-----ის მიმართ სასამართლოში წარმოდგენილი და წინასასამართლო სხდომაზე მხარეთა შეთანხმებით პრეიუდიციულად მიჩნეული მტკიცებულებები გონივრულ ეჭვს მიღმა ადასტურებს ა----- ქ-----ისათვის წაყენებულ ბრალდებას. აღნიშნულიდან გამომდინარე, პროკურორებმა იშუამდგომლეს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 177-ე მუხლის მე-3 ნაწილის “ბ” და “გ” ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში ა----- ქ-----ის დამნაშავედ ცნობისა და, ბრალდებულის ნასამართლობის გათვალისწინებით, მისთვის სამართლიანი სასჯელის დანიშვნის შესახებ, **(იხ. 2018 წლის 04 ივლისის სასამართლო სხდომის ოქმი).**

ბრალდებულმა ა----- ქ-----მა წარდგენილ ბრალდებაში თავი სრულად ცნო დამნაშავედ და აღნიშნა, რომ ინანიებს ჩადენილს. აღნიშნული გარემოების გათვალისწინებით, ბრალდებულის ინტერესების დამცველმა, ადვოკატმა ქეთევან გაგოევმა ითხოვა ალექსანდრე ქ-----ის მიმართ სასჯელად ვადიანი თავისუფლების აღკვეთის მინიმუმის გამოყენება, ნაწილი სასჯელის პირობით მსჯავრად ჩათვლით, რასაც დაეთანხმა ბრალდებულის, **(იხ. 2018 წლის 04 ივლისის სასამართლო სხდომის ოქმი).**

სასამართლომ შეაფასა წარმოდგენილი მტკიცებულებები და მიაჩნია, რომ ა----- ქ-----ის მიერ მისთვის ბრალად შერაცხული ქმედების ჩადენა, გარდა მისი აღიარებისა, უტყუარად არის დადასტურებული საქმეზე შეკრებილ და ერთმანეთთან შეთანხმებულ იმ მტკიცებულებათა ერთობლიობით, რომლებიც წინასასამართლო სხდომაზე მხარეთა მიერ მიჩნეულია, როგორც ბრალდების დამადასტურებელი უდავო მტკიცებულებები, კერძოდ, -

- მოწმე ი---- შ-----ს გამოკითხვის ოქმით, **(ს. ფ. 3-5);**
- მოწმე გ----- პ-----ს გამოკითხვის ოქმით, **(ს. ფ. 7-8);**
- მოწმე ნიკოლოზ ა-----ს გამოკითხვის ოქმით, **(ს. ფ. 45-47);**
- მოწმე დ---- მ-----ს გამოკითხვის ოქმით, **(ს. ფ. 48-50);**
- შემთხვევის ადგილის დათვალიერების ოქმით, **(ს. ფ. 57-70);**
- ა----- ქ-----ის ბინის ჩხრეკის ოქმით, **(ს. ფ. 10-1-);**
- ი---- შ-----ს მიერ ტელევიზორის ამოცნობის ოქმით, **(ს. ფ. 52-53);**
- საგამოძიებო ექსპერიმენტის ოქმით, **(ს. ფ. 74-85);**
- სასაქონლო ექსპერტიზის დასკვნით, **(ს. ფ. 89-93);**
- მცხეთის რაიონული სასამართლოს 2016 წლის 02 თებერვლის განაჩენით, **(ს. ფ. 103-107);**
- თვით ბრალდებულ ა----- ქ-----ის გამოკითხვის ოქმით, **(ს. ფ. 24-36),** რაც საქმეში არსებულ სხვა წერილობით მტკიცებულებებსა და საპროცესო დოკუმენტებთან ერთობლიობაში **(იხ. საქმის მასალები)** უტყუარად ადასტურებს ა----- ქ-----ისათვის წარდგენილ ბრალდებას.

ამდენად, საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის მე-13 მუხლის საფუძველზე მტკიცებულებათა შეფასებისას სასამართლო მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ ერთმანეთთან შეჯერებული, ეჭვის გამომრიცხავი მტკიცებულებების ერთობლიობით უტყუარად დასტურდება, რომ ა----- ქ-----მა ჩაიდინა სისხლის სამართლის კოდექსის 177-ე მუხლის მე-3 ნაწილის “ბ” და “გ” ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაული - ქურდობა, ესე იგი - სხვისი მოძრავი ნივთის ფარული დაუფლება მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, არაერთგზის, ბინაში უკანონო შეღწევით.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 53-ე მუხლის მე-3 ნაწილის შესაბამისად, სასჯელის დანიშვნის დროს სასამართლო ითვალისწინებს დამნაშავის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ და დამამძიმებელ გარემოებებს, კერძოდ, - დანაშაულის მოტივსა და მიზანს, მოვალეობათა

დარღვევის ხასიათსა და ზომას, ქმედებაში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნებას, ქმედების განხორციელების სახეს, ხერხსა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგს, დამნაშავის წარსულ ცხოვრებას, პირად და ეკონომიკურ პირობებს, ყოფაქცევას ქმედების შემდეგ, განსაკუთრებით - მის მისწრაფებას, აანაზღაუროს ზიანი, შეურიგდეს დაზარალებულს.

ა----- ქ-----ისათვის სასჯელის დანიშვნის საკითხის გადაწყვეტისას სასამარ-თლომ, როგორც მისი პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოება, გაითვალისწინა, რომ გამოძიების ეტაპზე და სასამართლოში საქმის განხილვის დროს მან აღიარა და მოი-ნანია ჩადენილი დანაშაული, აგრეთვე ითანამშრომლა გამოძიებასთან და ხელი შეუწყო სწრაფი და ეფექტური მართლმსაჯულების განხორციელებას.

როგორც სასჯელის შემამსუბუქებელი გარემოება, სასამართლომ აგრეთვე მხედველობაში მიიღო ჩადენილი ქმედების მართლსაწინააღმდეგო შედეგი, კერძოდ - მოპარული ნივთის მცირე ღირებულება და ის ფაქტი, რომ ნივთი ამოღებულია და დაუბრუნდება დაზარალებულს.

ამასთანავე, ა----- ქ-----ის ქმედებას სასჯელის დამამძიმებელი გარემოება არ გააჩნია, რადგან ნასამართლობა განზრახი დანაშაულის ჩადენისათვის წარმოადგენს მისი ქმედების მაკვალიფიცირებელ ნიშანს.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 177-ე მუხლის მე-3 ნაწილით გათვალისწინებული სანქციის ფარგლებში სასჯელის დანიშვნისას სასამართლომ, როგორც დამამძიმებელი გარემოება, აგრეთვე არ მიიღო მხედველობაში ის ფაქტი, რომ ა----- ქ-----ს მიერ ეს დანაშაული ჩადენი- წინა განაჩენით პირობითად დანიშნული სასჯე-ლის გამოსაცდელ ვადაში, რადგან ასეთი იძლევა განაჩენთა ერთობლიობით მისთვის შედარებით მკაცრი საბოლოო სასჯელის დანიშვნის შესაძლებლობას.

ამდენად, სასამართლოს მიაჩნია, რომ ა----- ქ-----ს უნდა დაენიშნოს სისხლის სამართლის კოდექსის 177-ე მუხლის მე-3 ნაწილით სასჯელად გათვალისწინებული ვადი-ანი თავისუფლების აღკვეთის ფარგლებით განსაზღვრული მინიმალური სასჯელი.

ამავე დროს, ა----- ქ-----ის მიერ პირობითი მსჯავრის გამოსაცდელ ვადაში დანაშაულის ჩადენის ფაქტი სასამართლომ მხედველობაში მიიღო საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილის შესაბამისად თავისუფლების აღკვეთის დანიშვნისას სასჯელის ნაწილის პირობითად ჩათვლის მიზანშეწონილობის საკითხის გადაწყვეტისას. კერძოდ, სასამართლომ გაითვალისწინა ის გარემოება, რომ წინა განაჩენით მას სასჯელად თავისუფლების აღკვეთა დაენიშნა და სასჯელის ნაწილი პირობითად ჩაეთ-ვალა ასევე ქურდობის ჩადენისათვის, ხოლო პირობითი სასჯელი მისთვის არ აღმოჩნდა შემაკავებელი, რათა გამოსაცდელ ვადაში არ ჩაედინა ანალოგიური დანაშაული. ამდენად, სასამართლოს მიაჩნია, რომ

პირობითი მსჯავრი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზანს - ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებას, შესაბამისად, სისხლის სამართლის კოდექსის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილის გამოყენებით მისთვის დანიშნული სასჯელის ნაწილის პირობითად ჩათვლა ამ შემთხვევაში მიზანშეუწონელია.

ამ გარემოებების გათვალისწინებით, ბრალდებულ ა----- ქ-----ს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 177-ე მუხლის მე-3 ნაწილით გათვალისწინებული სანქციის - ოთხიდან შვიდ წლამდე თავისუფლების აღკვეთის ფარგლებში სასჯელად უნდა დაენიშნოს თავისუფლების აღკვეთა ოთხი წლის ვადით. ამასთანავე, იმ გარემოების გათვალისწინებით, რომ მან, როგორც ბინაში უკანონო შეღწევით ქურდობისათვის ნასამართლევა პირმა კვლავ ანალოგიური დანაშაული ჩაიდინა, მიზანშეუწონი--- განაჩენთა ერთობლიობით საბოლოო სასჯელის დანიშვნისას სასჯელთა ნაწილობრივი შეკრების პრინციპის გამოყენება და წინა განაჩენით დანიშნული სასჯელის მოუხდელი ნაწილიდან (თავისუფლების აღკვეთა 3(სამი) წლის ვადით) ამ სასჯელს უნდა მიემატოს ერთი წლით თავისუფლების აღკვეთა. სასამართლოს მიაჩნია, რომ ა----- ქ-----ისათვის დანიშნული საბოლოო სასჯელი - თავისუფლების აღკვეთა 5(ხუთი) წლის ვადით - სრულად უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნების განხორციელებას, კერძოდ - სამართლიანობის აღდგენას, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებასა და დამნაშავის რესოციალიზაციას.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 258-ე, 259-ე, 260-ე, 269-ე, 272-ე, 273-ე, 274-ე, 277-ე, 278-ე, 292-ე, 293-ე მუხლებით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

1. ა----- უ-----ს-ძე ქ-----ი ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის **177-ე მუხლის მე-3 ნაწილის "ბ" და "გ" ქვეპუნქტებით** გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში და სასჯელის სახედ და ზომად დაენიშნოს **თავისუფლების აღკვეთა 4 (ოთხი) წლის ვადით;**
2. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 67-ე მუხლის მე-5 ნაწილის საფუძველზე გაუქმდეს მცხეთის რაიონული სასამართლოს 2016 წლის 2 თებერვლის განაჩენით ა----- ქ-----ის მიმართ დადგენილი პირობითი მსჯავრი და, ამავე კოდექსის 59-ე მუხლის მე-5 ნაწილის შესაბამისად, ბოლო განაჩენით დანიშნულ სასჯელს ნაწილობრივ მიემატოს წინა განაჩენით დანიშნული სასჯელის მოუხდელი ნაწილი - თავისუფლების აღკვეთა 1(ერთი) წლის ვადით;

3. საბოლოოდ, განაჩენთა ერთობლიობით ა----- ქ-----ს სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს **თავისუფლების აღკვეთა 5(ხუთი) წლის ვადით**;
4. ა----- ქ-----ის მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - **პატიმრობა** - გაუქმდეს;
5. სასჯელის მოხდის ვადის ათვლა ა----- ქ-----ს დაეწყოს დაკავების დღიდან - 2018 წლის 06 თებერვლიდან;
6. **ნივთიერი მტკიცებულებების** (საქმეზე დართული საგნების და ნივთების) საკითხი, გადაწყდეს შემდეგნაირად:
 - 6.1 ა----- ქ-----ის ბინის ჩხრეკისას ამოღებული ტელევიზორი და შემთხვე-ვის ადგილის დათვალიერების დროს ამოღებული მაგიდის გადასაფარებელი, რომ-ლებიც ინახება შსს გორის რაიონული სამმართველოს მე-4 განყოფილებაში - დაუბ-რუნდეს კანონიერ მფლობელს, საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემ-დეგ;
 - 6.2 ა----- ქ-----ის ხელის ანაბეჭდები და სუნის ნიმუში განადგურდეს საქ-მეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ;
7. განაჩენი კანონიერ ძალაშია გამოცხადებისთანავე და ექვემდებარება დაუყოვნებლივ აღსრულებას;
8. განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპე-ლაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში, გორის რაიონული სასა-მართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე:

ნიკოლოზ მარსაგიშვილი